KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
2. december 1994 *

I sag T-322/94 R,

Union Carbide Corporation, et selskab efter lovgivningen i staten New York, Danbury, Connecticut (USA), ved Barrister Brian Hartnett, Irland, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Richard Lyal, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er fremsat begæring om, at der træffes bestemmelse om en udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 8. juni 1994 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol

* Processprog: engelsk.

med fusioner og virksomhedsovertagelser (IV/M.269 — Shell/Montecatini) samt om andre foreløbige forholdsregler,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder

1 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 11. oktober 1994 har selskabet Union Carbide Corporation (herefter benævnt »UCC«) under henvisning til artikel 173, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (herefter benævnt »EF-traktaten«) anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 8. juni 1994 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (IV/M.269 — Shell/Montecatini).

2 Ved særskilt processkrift registreret på Rettens Justitskontor samme dag har sagsøgeren endvidere i medfør af EF-traktatens artikel 185 og 186 fremsat begæring om:

— at der træffes bestemmelse om en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning

— at Retten pålægger de anmeldende selskaber ikke at gennemføre de i sagen omtvistede planer

— at Retten pålægger Shell Petroleum NV, Shell Oil Company (herefter benævnt »Shell Oil«) og de øvrige selskaber inden for koncernen Royal Dutch/Shell (herefter benævnt »Shell«) ikke at tage nogen yderligere skridt, der kan være til skade for joint venture-selskabet UCC/Shell Oil's interesser og konkurrencedygtighed.

3 Kommissionen har indgivet skriftligt indlæg om begæringen om foreløbige forholdsregler den 28. oktober 1994. Parterne har afgivet mundtlige indlæg den 14. november 1994.

4 Inden undersøgelsen af, hvorvidt der bør gives sagsøgeren medhold i begæringen om foreløbige forholdsregler, bemærkes følgende om sagens baggrund, herunder navnlig for så vidt angår de afgørende faktiske omstændigheder i den for Retten indbragte tvist, således som disse fremgår af parternes processkrifter og mundtlige indlæg i retsmødet den 14. november 1994.

5 Sagsøgeren er deltager i et joint venture-selskab med Shell Oil, et selskab i Shell-koncernen. Joint venture-selskabet UCC/Shell Oil, i hvilket hvert deltagende selskab ejer en kapitalandel på 50%, udøver bl.a. virksomhed på verdensmarkedet for meddelelse af licenser vedrørende teknologi til producenter af polypropylenplast. UCC/Shell Oil meddeler sådanne producenter licenser til anvendelse af en samlet teknologipakke (herefter benævnt »UNIPOL-teknologien«), hvorved den af UCC udviklede UNIPOL-polymeriseringsproces kombineres med den af Shell Oil udviklede SHAC-katalysator. I henhold til en særskilt aftale deltager UCC endvidere sammen med Shell Oil og selskabet SIRM, der ligeledes tilhører Shell-koncernen, i et tresidet forsknings- og udviklingsprogram vedrørende katalysatorer til anvendelse i forbindelse med polypropylenteknologi.

6 Der er i dag to hovedaktører på markedet for polypropylenteknologi, der er et verdensomspændende marked, som begge råder over avancerede teknologier, som de er villige til at meddele udenforstående producenter af polypropylenplast licens til anvendelse af. Himont, der er et datterselskab af Montedison, som tilhører Ferruzzi-koncernen, er førende på markedet. Himont har ejendomsretten til Spheripol-teknologien og var banebrydende ved udviklingen af teknologier til fremstillingen af polypropylenplast uden opslæmning. Joint venture-selskabet UCC/Shell Oil er næststørst og langt foran de øvrige konkurrerende selskaber, hvoraf ingen har nogen betydelig markedsandel. Ifølge sagsøgeren er størstedelen af de andre virksomheder, der har udviklet polypropylenteknologier, også producenter af polypropylenplast, hvilket er grunden til, at de udøver en restriktiv licenspolitik, navnlig over for andre, som vil kunne være konkurrenter til dem på regionale markeder for produktion og salg af polypropylenplast, på hvilke de pågældende virksomheder selv er aktive.

7 Den 4. januar 1994 anmeldte Shell Petroleum NV, et holdingselskab i Shell-koncernen, og Montedison Nederland NV i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (berigtiget udgave offentliggjort i EFT 1990 L 257, s. 13, herefter benævnt »forordning nr. 4064/89«) til Kommissionen planerne om oprettelse af et joint venture-selskab med navnet »Sophia«, der skulle samle de to parters interesser og aktiver inden for polyolefinsektoren. Planerne omfattede bl.a. en sammenlægning af næsten alle parternes aktiviteter med hensyn til produktion og salg af polypropylenplast samt en overførsel til joint venture-selskabet af en stor del af parternes intellektuelle ejendomsrettigheder og teknologiforskningsfaciliteter. Shell Oil's aktiver var udtrykkeligt udelukket fra de anmeldte aftaler.

8 Ved skrivelse af 21. januar 1994 reagerede UCC på den meddelelse, som Kommissionen havde offentliggjort den 12. januar 1994, og hvori andre interesserede parter blev opfordret til over for Kommissionen at fremsætte deres eventuelle bemærkninger vedrørende de anmeldte planer (EFT C 8, s. 4). Sagsøgeren henviste over for Kommissionen til den aktuelle struktur på markedet for polypropylenteknologi og til de negative konsekvenser for konkurrencen, som et samarbejde som omhandlet mellem Shell og Montedison, der hver kontrollerer en af de to grundlæggende teknologiformer, kunne få. UCC fremsatte endvidere en række bemærkninger vedrørende de anmeldte planers indvirkninger på markedet for polypropylenplast og på forholdet mellem dette marked og det underliggende marked for teknologi.

9 Efter en første undersøgelse på grundlag af bestemmelserne i forordning nr. 4064/89 fandt Kommissionen, at de anmeldte planer rejste alvorlig tvivl om, hvorvidt de var forenelige med fællesmarkedet. Følgelig iværksatte Kommissionen den 8. februar 1994 proceduren i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra c).

10 Den 28. marts fremsendte Kommissionen en meddelelse til de anmeldende selskaber, hvori den rejste en række indvendinger mod de omhandlede planer, idet den anførte, at disse ville kunne give anledning til en situation med en dominerende stilling på markedet i Vesteuropa for produktion og salg af polypropylenplast og på verdensmarkedet for meddelelse af licenser til andre vedrørende polypropylenteknologi. Kommissionen henviste herved navnlig til Montedison's og Shell's deltagelse i andre joint ventures på markedet for polypropylenplast og til, at Sophia's stilling på dette marked ville blive styrket af den kontrol, som Shell ville kunne udøve med hensyn til de to væsentligste konkurrerende teknologier på markedet for meddelelse af licenser.

11 Den 30. og 31. maj foreslog de anmeldende selskaber over for Kommissionen nogle tilsagn, som de ville forpligte sig til at overholde med henblik på en imødekommelse af de betænkeligheder, der var blevet givet udtryk for i den ovenfor nævnte meddelelse. Tilsagnene gik i det væsentlige ud på, at Montedison ville afhænde sine interesser i Montefina, en europæisk producent af polypropylenplast, og i, at aktiviteterne med tilknytning til Spheripol-teknologien fortsat skulle være underlagt Montedison's enekontrol derved, at de nødvendige aktiver skulle overføres til et selskab med navnet »Technipol«, i hvilket Shell ikke skulle deltage økonomisk.

12 Ved beslutning af 8. juni 1994, hvori Kommissionen anlagde det skøn, at de af parterne afgivne tilsagn fjernede risikoen for en situation med en dominerende stilling, såvel på markedet for polypropylenplast som på markedet for meddelelse af licenser vedrørende teknologi, erklærede Kommissionen de anmeldte planer for forenelige med fællesmarkedet, forudsat at tilsagnene blev overholdt, ligesom der blev fastlagt en række forpligtelser til at udfærdige og fremsende periodiske rapporter. Genstanden for den af sagsøgeren ved Retten anlagte sag er denne beslutning.

Retsspørgsmål

13 I henhold til traktatens artikel 185 og 186, sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, træffe bestemmelse om en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

14 I henhold til artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement skal begæringer om foreløbige forholdsregler som omhandlet i traktatens artikel 185 og 186 indeholde en angivelse af de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og af de faktiske og retlige grunde til, at de begærede foreløbige forholdsregler umiddelbart forekommer berettigede. De begærede forholdsregler skal være af foreløbig art i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 10.5.1994, sag T-88/94 R, Société commerciale des potasses et de l'azote og Entreprise minière et chimique mod Kommissionen, Sml. II, s. 263).

Parternes argumenter

15 UCC har gjort gældende, at betingelserne for, at der kan træffes bestemmelse om de begærede foreløbige forholdsregler, er opfyldt i sagen. Sagsøgeren anfører, at den omtvistede beslutning er retsstridig, og at dens umiddelbare gennemførelse vil påføre selskabet en alvorlig og uoprettelig skade.

16 Hvad nærmere angår spørgsmålet om beslutningens retsstridighed har UCC gjort gældende, at beslutningen er behæftet med en række mangler af retlig og faktisk art, og at den er blevet truffet under tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter. For det første har Kommissionen gjort sig skyldig i en retsvildfarelse ved at

kvalificere de omtvistede planer som en fusion, der dermed er omfattet af forordning nr. 4064/89, idet de i forordningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit, fastlagte betingelser for, at forordningen kan finde anvendelse, ikke er opfyldt. Når henses til de interesser, som de stiftende selskaber vil bevare på de markeder, hvor joint venture-selskabet vil være en faktisk eller potentiel konkurrent, er der åbenbart tale om et samarbejdsaftalelignende forhold, som Kommissionen burde have undersøgt i lyset af EF-traktatens artikel 85. Risikoen for en samordnet konkurrencemæssig optræden mellem parterne og mellem henholdsvis dem og joint venture-selskabet falder ikke bort ved tilsagnene om, at Shell og Montedison fortsat skal være uafhængige konkurrenter på markedet for meddelelse af licenser vedrørende teknologi. Sagsøgeren anfører herved, at Sophia senere vil kunne gå ind på markedet for polypropylenteknologi i kraft af udviklingen af den nye Catalloy-teknologi, som Sophia vil få stillet til rådighed af Montedison, og sagsøgeren henviser endvidere til indholdet af Kommissionens meddelelse om begreberne sammenslutning og samarbejde i forordning nr. 4064/89 (EFT 1990 C 203, s. 10), hvorefter der, såfremt et joint venture-selskab opererer på et marked, der ligger i et senere omsætningsled i forhold til de stiftende selskabers, må antages at være en sandsynlighed for samordning mellem de stiftende selskaber for så vidt angår afsætning.

17 For det andet gør UCC gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i flere retsvildfarelser og flere faktuelle fejlvurderinger ved at gå ud fra, at de af parterne foreslåede tilsagn ville kunne fjerne risikoen for en situation med en dominerende stilling på markedet for polypropylenplast og navnlig på markedet for polypropylenteknologi. Parternes virksomhed i form af produktion af polypropylenplast, der vil blive slået sammen inden for Sophia, vil således få en økonomisk betydning, som går langt videre end den økonomiske betydning af virksomheden i form af meddelelse af licenser vedrørende teknologi til andre. Denne uforholdsmæssigt store betydning vil medføre et stærkt økonomisk incitament for de stiftende selskaber til at samordne og begrænse deres virksomhed på markedet for teknologi, også selv om dette vil skade deres rentabilitet, med henblik på at styrke joint venture-selskabet Sophia's stilling på selve markedet for polypropylenplast.

18 Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tilsidesatte væsentlige formforskrifter, da den traf den omtvistede beslutning. For det første har Kommissio-

nen ikke peget på forhold, der på sammenhængende og overbevisende måde godtgør rigtigheden af dens antagelser vedrørende virkningerne af de af parterne foreslåede tilsagn, hvorfor Kommissionen ikke i denne forbindelse i tilstrækkelig grad har begrundet sin beslutning om, at de omhandlede planer kan anses for forenelige med fællesmarkedet. For det andet traf Kommissionen den omtvistede beslutning, uden at der var tilstrækkelig tid til behørigt at foretage en vurdering med hensyn til virkningerne af de nævnte tilsagn, til en virkelig høring af det i forordning nr. 4064/89 omhandlede rådgivende udvalg og til, at der kunne ske en iagttagelse af UCC's og andre interesserede parters ret til at blive hørt på dette stadium af proceduren. UCC anfører herved, at Kommissionen gav selskabet en frist på mindre end 24 timer, som ifølge sagsøgeren åbenbart var utilstrækkelig, til at fremsætte sine bemærkninger vedrørende tilsagnene, som ændret.

19 Hvad angår spørgsmålet om risikoen for, at sagsøgeren vil blive påført en alvorlig og uoprettelig skade, har sagsøgeren gjort gældende, at den af Kommissionen givne tilladelse til oprettelsen af joint venture-selskabet mellem Shell og Montedison vil gøre det umuligt for UCC/Shell Oil effektivt at deltage i den igangværende »forhandlingsrunde« om licenser vedrørende polypropylenteknologi, der finder sted i perioden 1994-1998. En række potentielle licenstagere, som finder, at Shell's økonomiske interesser herefter hovedsagelig vil være rettet mod markedet for produktion af polypropylenplast, har allerede over for sagsøgeren udtrykt tvivl om, hvorvidt Shell på lang sigt vil være indstillet på at understøtte Unipol-teknologien. Denne opfattelse hos de involverede parter vil få en afgørende indflydelse på licenstagernes valg af teknologi, idet disse som følge af den stærke konkurrence på markedet for produktion af polypropylenplast og de betydelige investeringer, der er forbundet med oprettelsen af en polypropylenproduktionsenhed, må være sikre på, at licensgiveren vil føre en kontinuerlig og langsigtet forsknings- og udviklingspolitik, der kan give dem adgang til de nyeste teknologiske forbedringer. Den skade, som dermed vil udspringe af den manglende indgåelse af en række licensaftaler, vil ikke alene være alvorlig, men også uoprettelig, idet sagsøgeren, selv om Retten i hovedsagen annullerer Kommissionens beslutning, ikke længere vil være i stand til at genvinde sin konkurrencemæssige stilling på markedet for polypropylenteknologi efter afslutningen af den igangværende »forhandlingsrunde«, da hovedparten af de 25 nye licenser vedrørende teknologi, der er nødvendige for at forøge produktionskapaciteten for polypropylen på verdensplan, allerede er blevet meddelt, hovedsagelig omfattende Spheripol-teknologi.

20 Under retsmødet har sagsøgeren endvidere anført, at joint venture-selskabet UCC/Shell Oil hele tiden i forbindelse med meddelte licenser har regnet med lavere royalties end de minimumsroyalties, som den stiftende aftale indeholder bestemmelse om. Shell Oil har hidtil samtykket i denne politik, der er nødvendig for at kunne konkurrere med Himont. UCC må dog frygte, at Shell i fremtiden vil forlange, at bestemmelserne om minimumsroyalties overholdes, hvilket vil kunne drive UCC/Shell Oil ud af markedet for meddelelse af nye licenser.

21 Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at det ikke vil krænke de anmeldende selskabers rettigheder, at der træffes bestemmelse om de begærede foreløbige forholdsregler. De anmeldte planer er endnu ikke blevet ført ud i livet, idet man afventer forløbet af anmeldelsesproceduren over for de amerikanske forbundsmyndigheder, der har til opgave at føre tilsyn med fusioner. Under disse omstændigheder kan de begærede foreløbige forholdsregler ikke i alvorlig grad skade interesserne hos de stiftende selskaber, der blot vil skulle afholde sig fra at føre planerne ud i livet og ændre de nugældende markedsvilkår indtil afsigelsen af Rettens endelige dom i hovedsagen.

22 Kommissionen har i første række gjort gældende, at sagsøgerens begæring, for så vidt der herved er nedlagt påstand om, at Retten meddeler pålæg til de anmeldende selskaber og alle selskaberne i Shell-koncernen, må afvises fra realitetsbehandling. Kommissionen anfører, at Retten ikke kan meddele pålæg til privatretlige juridiske personer, som ikke under en retssag er modparter i forhold til en fællesskabsinstitution, og at det mere generelt henhører under de nationale retsinstanser at meddele pålæg efter begæring fra andre privatretlige juridiske personer.

23 Sagsøgte har herefter gjort gældende, at sagsøgerens argumenter vedrørende den angivelige retsstridighed af den omtvistede beslutning er selvmodsigende og udelukkende baseret på antagelser vedrørende de stiftende selskabers, joint venture-

selskabet Sophia's og andres fremtidige optræden. Kommissionen har endvidere rejst tvivl om, hvorvidt der består en retlig interesse for sagsøgeren. For det første gælder det, at såfremt Shell og Montedison som hævdet af sagsøgeren vil blive foranlediget til at begrænse deres aktiviteter på markedet for polypropylenteknologi for at styrke Sophia's stilling på markedet for produktion af polypropylenplast, vil UCC drage fordel af den generelle forhøjelse af royalty-niveauet, som vil følge heraf. Hvad for det andet angår indvirkningerne af de omtvistede planer på markedet i Vesteuropa for polypropylenplast har UCC, der ikke er producent, ikke forklaret, hvorledes strukturen på dette marked vil kunne blive påvirket. Endvidere er sagsøgerens argumenter selvmodsigende derved, at sagsøgeren gør gældende, at Shell's mål på én gang er at opnå en dominerende stilling sammen med Montedison på markedet for polypropylenteknologi og at forberede sig på at trække sig ud af dette marked for at koncentrere sig om markedet for produktion af polypropylenplast. Det må endelig fremhæves, at Kommissionen råder over beføjelser til om nødvendigt at iværksætte procedurer i henhold til traktatens artikel 85 i tilfælde af eventuelle former for samordnet praksis på markedet for teknologi.

24 Hvad angår spørgsmålet om uopsættelighed har Kommissionen gjort gældende, at UCC ikke har godtgjort, at selskabet vil blive påført en utvivlsom, alvorlig og uoprettelig skade, såfremt der ikke træffes bestemmelse om en udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede beslutning. Sagsøgte anfører i første række, at der ikke er nogen årsagssammenhæng mellem henholdsvis beslutningen og den angivelige skade. Kommissionen bestrider endvidere rigtigheden af, at tvivlen med hensyn til Unipol-teknologiens levedygtighed på lang sigt som følge af en hypotetisk reduktion af Shell's støtte til denne skulle kunne være en afgørende faktor ved potentielle licenstageres valg mellem en af de to konkurrerende teknologier. Herudover gør Kommissionen gældende, at tilsagnene fra de stiftende selskaber i joint venture-selskabet Sophia endnu ikke var kendt på det tidspunkt, da visse licenstagere fremsatte udtalelser om deres frygt i denne forbindelse. Endvidere vil UCC kunne stille krav om et samarbejde fra Shell's side med henblik på at fjerne bekymringerne hos de potentielle licenstagere med hensyn til overholdelsen af Shell's forpligtelser som medlicensgiver til en teknologi. Endelig gælder det, at selv om den — usikre — skade, som sagsøgeren har henvist til, måtte blive til virkelighed, vil der ikke være tale om nogen uoprettelig skade. For så vidt en sådan skade måtte kunne tilskrives Shell, vil UCC kunne opnå erstatning under et civilt søgsmål ved de amerikanske domstole.

25 Hvad angår spørgsmålet om afvejningen af de involverede interesser har Kommissionen gjort gældende, at den skade, som sagsøgeren påberåber sig, under alle omstændigheder ikke vil kunne true selskabets eksistens, hvorimod en udsættelse af gennemførelsen af beslutningen, der vil kunne undergrave det med Shell oprettede joint venture-selskabs levedygtighed, vil få alvorlige konsekvenser for Montedison, hvis økonomiske vanskeligheder er kendte. Forholdsregler, der er udtryk for et så alvorligt indgreb over for interesserne hos en tredjemand, som ikke er part i tvisten, og som ikke er blevet hørt, savner begrundelse her. Endvidere tilsiger almene hensyn en særlig tilbageholdenhed for så vidt angår udsættelse af gennemførelsen af beslutninger truffet efter forordning nr. 4064/89, når henses til de begrænsninger, som forordningen allerede opstiller over for den kommercielle handlefrihed for de virksomheder, der er omfattet af forordningen.

Rettens bemærkninger

26 Det bemærkes indledningsvis om begæringen om foreløbige forholdsregler — for så vidt formålet er, at Retten meddeler pålæg til parterne i joint venture-selskabet og selskaberne i Shell-koncernen — at der ved begæringen søges opnået en afgørelse fra Retten om foreløbige forholdsregler, som falder uden for Rettens kompetence, hvorfor begæringen for så vidt må afvises.

27 Efter den ved EF-traktaten fastlagte kompetencefordelingsordning henhører det således under Kommissionen som led i dennes kontrolbeføjelser vedrørende konkurrencespørgsmål i henhold hertil, jf. navnlig traktatens artikel 85, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81), at træffe bestemmelse om en foreløbig forholdsregel rettet til de anmeldende selskaber, såfremt den skønner, at dette er nødvendigt. Det er Rettens opgave at foretage en retslig prøvelse af de af Kommissionen trufne beslutninger på dette område, hvorimod Retten ikke kan træde i Kommissionens sted og udøve de beføjelser, som Kommissionen er tillagt ved de nævnte bestemmelser (jf. Domstolens kendelse af 17.1.1980, sag 792/79 R, Camera Care mod Kommissionen, Sml. s. 119). Det samme må gælde med hensyn til begæringen om foreløbige forholds-

regler for så vidt angår selskaberne i Shell-koncernen, der i givet fald ligeledes må være omfattet af de nationale retsinstansers kompetence.

28 Det må i øvrigt fremhæves, at nærværende begæring om foreløbige forholdsregler har tilknytning til en sag, der er anlagt under henvisning til traktatens artikel 173, og hvori der er nedlagt påstand om annullation af den omtvistede kommissionsbeslutning. Begæringen om foreløbige forholdsregler kan herefter principielt kun realitetsbehandles, for så vidt den angår forholdsregler, der vil kunne være et led i den endelige afgørelse, som Retten træffer på grundlag af EF-traktatens artikel 173, sammenholdt med artikel 176, og forholdsreglerne har tilknytning til retsforholdet mellem parterne, dvs. sagsøgeren og Kommissionen. Dette er imidlertid ikke tilfældet her (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 14.12.1993, sag T-543/93 R, Gestevisión Telecinco mod Kommissionen, Sml. II, s. 1409, præmis 24, 25 og 26).

29 Hvad angår den herudover begærede foreløbige forholdsregel, dvs. en udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede beslutning, bemærkes, at Retten ikke på nuværende stadium af retsforhandlingerne kan udelukke, at sagsøgerens faktiske og retlige anbringender i hovedsagen vil kunne lægges til grund.

30 Det må følgelig undersøges, hvorvidt det kan anses for godtgjort, at den anden betingelse for, at der kan træffes bestemmelse om en foreløbig forholdsregel, dvs. at der skal foreligge uopsættelighed, er opfyldt. Det fremgår af fast retspraksis (jf. herved kendelsen i sagen Gestevisión Telecinco mod Kommissionen, a.st., præmis 27), at spørgsmålet om, hvorvidt en begæret foreløbig forholdsregel er uopsættelig, skal vurderes ud fra, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå, at der påføres den part, der har indgivet begæringen, en alvorlig og uoprettelig skade. Det påhviler den, der indgiver begæring om udsættelse af gennemførelsen af en anfægtet beslutning, at godtgøre, at det vil påføre vedkommende en alvorlig og uoprettelig skade, såfremt man afventer afgørelsen i hovedsagen.

31 Det bemærkes herom, at den afsvækning af sagsøgerens konkurrencemæssige stilling under »forhandlingsrunden«, som selskabet har henvist til, alene ville være føl-

gen af eventuelle reaktioner fra potentielle licenstageres side, som kan udspringe af disses forestillinger vedrørende Shell's fremtidige optræden på markedet for polypropylenteknologi. Denne optræden kan imidlertid ikke anses for en uundgåelig konsekvens af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, og den skade, som sagsøgeren herved vil kunne blive påført, er rent hypotetisk og støttes på sandsynligheden for, at fremtidige og usikre begivenheder finder sted (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.7.1994, sag T-239/94 R, EISA mod Kommissionen, Sml. II, s. 703). Det må herefter fastslås, at det ikke umiddelbart er blevet godtgjort, at der består nogen årsagssammenhæng mellem beslutningen og den skade, sagsøgeren har henvist til.

32 Det fremgår endvidere af sagens akter og af parternes svar på Rettens spørgsmål i retsmødet den 14. november 1994, at selv om sagsøgeren har gjort gældende, at en række potentielle licenstagere over for selskabet har givet udtryk for frygt med hensyn til, om Shell vil understøtte Unipol-teknologien på lang sigt, kan sagsøgeren dog ikke antages at have godtgjort, at denne tvivl vil være afgørende ved de pågældendes endelige beslutning om at erhverve en licens, og at UCC/Shell Oil ikke vil kunne tilbyde licenstagerne garantier eller fordelagtige vilkår af en sådan art, at licenstagerne fortsat vil være interesseret. Som anført af Kommissionen, kan det da heller ikke anses for udelukket, at visse potentielle kunder udtrykker tvivl om levedygtigheden af en teknologi, som de er interesseret i, med det formål at opnå gunstigere vilkår fra licensgivernes side, navnlig i forbindelse med den igangværende »forhandlingsrunde«.

33 Det fremgår ligeledes af parternes forklaringer i retsmødet, at selv om UCC har gjort gældende, at nylige udtalelser og tiltag fra Shell's side, herunder navnlig Shell's påtænkte samarbejde med Montedison, kan påføre UCC en skade, har sagsøgeren ikke godtgjort, og end ikke hævdet, at der for indeværende er sket nogen tilsidesættelse af de kontraktlige forpligtelser, som i øjeblikket består i forholdet mellem to selskaber, det være sig i henhold til aftalen om oprettelse af joint venture-selskabet UCC/Shell Oil eller som led i gennemførelsen af den særskilte aftale om forskning og udvikling af Unipol-teknologien og de hertil knyttede katalysatorer. Det fremgår tværtimod af UCC's forklaringer i retsmødet, at en tilsidesættelse af disse kontraktlige forpligtelser i tilfælde af aftalens bortfald vil få betydelige økonomiske og finansielle følger, i forbindelse med hvilke tvister må indbringes for de kompetente retsinstanser.

34 Hvad angår UCC's frygt for, at Shell gennemtvinger en forhøjelse af royaltybeløbene til det i UCC/Shell Oil-aftalen fastsatte minimumsniveau, kan sagsøgeren ikke antages at have sandsynliggjort rigtigheden af det anførte. Retten kan således ikke på grundlag af de af UCC angivne oplysninger gå ud fra den antagelse, at Shell har en interesse i at undergrave den konkurrencemæssige stilling for et joint venture-selskab, som Shell ejer 50% af, til umiddelbar fordel for selskabet Technipol, i hvilket Shell ikke deltager økonomisk.

35 Det må herefter fastslås, at det ikke ved sagsøgerens bevismidler i tilstrækkelig grad har kunnet godtgøres, at den skade, som sagsøgeren har henvist til, er utvivlsom eller uoprettelig, og at den ville være en umiddelbar følge af Kommissionens beslutning eller af dennes gennemførelse. Det bemærkes endvidere, at sagsøgeren ikke på overbevisende måde har understøttet rigtigheden af det af selskabet anførte, hvorefter der foreligger uopsættelighed i den forstand, at selskabet ikke vil kunne afvente afgørelsen i hovedsagen. For det første må det forventes, at Rettens endelige dom i hovedsagen vil blive afsagt før afslutningen af den igangværende »forhandlingsrunde« om licenser. For det andet må det anses for tvivlsomt, om en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning i sig selv vil kunne fjerne usikkerheden hos andre med hensyn til Shell's fremtidige optræden.

36 Under alle omstændigheder må der foretages en afvejning mellem henholdsvis sagsøgerens interesse i en udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede beslutning, den almene interesse, der er knyttet til gennemførelsen af beslutninger, som træffes efter forordning nr. 4064/89, og interesserne hos andre, der ville blive umiddelbart berørt af en udsættelse af gennemførelsen af beslutningen. Det bemærkes herved for det første, at hovedformålet med forordningen har været at skabe grundlag for en effektiv kontrol og at fremme retssikkerheden for de virksomheder, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.12.1992, sag T-96/92 R, CCE de la Société générale des Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2579). Endvidere må der i sagen lægges vægt på, at en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning ville kunne få alvorlige følger for de stiftende selskaber i Sophia, herunder navnlig Montedison.

37 Det må herefter sammenfattende fastslås, at betingelserne for, at der kan træffes bestemmelse om en udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede beslutning, ikke er opfyldt, hvorfor begæringen ikke kan tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg, den 2. december 1994.

H. Jung
Justitssekretær

J.L. Cruz Vilaça
Præsident